

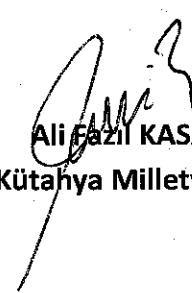


T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 18 Mart 2019
Sayı : 634

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

4857 Sayılı İş Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim. 13.03.2019


Ali Fazıl KASAP
Kütahya Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Plan ve Bütçe
Esas Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Tarih : 19 Nisan 2019	Esas No: 211760



TEMM KANUNLAR ve KARARLAR BÖLÜMÜ
18 Mart 2019
Numara:

TEMM GELEN EVRAK
18 Mart 2019
No: 443997
İHTİSASLAKTIRILMIŞTIR

GENEL GEREKÇE

Engelli; doğuştan veya sonradan herhangi bir nedenle bedensel, zihinsel, ruhsal, duyuşal ve sosyal yeteneklerini çeşitli derecelerde kaybetmesi nedeniyle toplumsal yaşama uyum sağlama ve günlük gereksinimlerini karşılama güçlükleri olan ve korunma, bakım, rehabilitasyon, danışmanlık ve destek hizmetlerine ihtiyaç duyan kişidir. 2006 yılında benimsenen Engellilerin Haklarına İlişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin (CRPD) amacı; Tüm engelli insanların temel özgürlüklerden ve bütün insan haklarından tam ve eşit bir şekilde faydalanmasını teşvik etmek, sağlamak, korumak ve insan olmaktan ileri gelen haysiyetlerine yönelik saygıyı arttırmaktır şeklinde tanımlanmıştır. Dünya Engellilik Raporuna göre ise, engelli insanların ve bütün toplumun faydalanması adına engelleri ortadan kaldıracak koşullar yaratmak, rehabilitasyon ve destek hizmetlerini geliştirmek, yeterli sosyal koruma sağlamak, kapsayıcı politikalar ve programlar oluşturmak, var olan ve yeni standartlar ile yasaları yürürlüğe sokmak için bütün ilgili paydaşlara atılacak adımlar önermektedir. Ancak ülkemizde engellilere yönelik politikalar ve var olan standartlar ne yazık ki bekleneni karşılayamamaktadır.

Diğer önemli bir sorun engellilerin tamamına yakınının gelir getiren bir işte çalışamamasıdır. İnsanlar kendilerinin ve bakmakla yükümlü oldukları bireylerin geçimlerini sağlayabilmek ve ihtiyaçlarını karşılayabilmek için çalışmak ve gelir elde etmek zorundadır. Engelli bireylerin de geçimlerini sağlayabilmesi ve gereksinimlerini karşılayabilmesi için çalışma hayatına girmesi ekonomik açıdan bir zorunluluktur. Engellilerin istihdam dışında kalması, bir ülkenin en değerli üretim kaynağı olan insan gücünün kullanılmaması anlamına gelmektedir. Ancak üretimde yer almayan engelli bireyler oluşumuna katkı sağlamadıkları milli gelirden bir şekilde pay almaktadırlar. Hâlbuki toplumun refah düzeyinin artırılması ve ekonomik gelişme ancak mevcut üretim kaynaklarının tümünün etkin bir şekilde üretime katılması ve yüksek bir istihdam düzeyinin sağlanması ile gerçekleşebilir. Dolayısıyla engelli bireylerin toplumsal yaşama tam ve etkin bir şekilde katılması ve saygınlık kazanması, insan onuruna yaraşır bir yaşam düzeyine kavuşabilmesi ancak çalışma hayatı içerisinde yer alabilmeleri ile gerçekleşebilecektir. Bu gerekçelerle çalışma hakkı, temel bir insan hakkı olarak kabul edilerek insan hakları ile ilgili uluslararası sözleşmelerin yanı sıra anayasa ve yasalarda tanınıp güvence altına alınmıştır. Engellilerin istihdamına ilişkin olarak 4857 sayılı İş Kanununa göre, işverenler, 50 veya daha fazla işçi çalıştırdıkları özel sektör işyerlerinde %3 engelli, kamu işyerlerinde ise %4 engelli bireyi beden ve ruhi durumlarına uygun işlerde



alıştırmakla yükümlüdürler. Ancak %40'ın altında engelli sağlık kurulu raporuna sahip olan engelliler, bu istihdamdan yararlanmakta zorlanmaktadırlar.

Bu kanun teklifi ile tüm vücut fonksiyon kaybının en az yüzde yirmi olduğu sağlık kurulu raporu ile belgelenenlerin kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektör işyerlerinde çalışabilmesi amaçlanmıştır.



MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 4857 Sayılı İş Kanununda Değişiklik yapılarak; tüm vücut fonksiyon kaybının en az yüzde yirmi olduğu sağlık kurulu raporu ile belgelenenlerin kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektör işyerlerinde çalışabilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.



İŞ KANUNU VE ENGELLİLER HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Engelli: Doğuştan ya da sonradan herhangi bir nedenle bedensel, zihinsel, ruhsal, duyuşal ve sosyal yeteneklerini çeşitli derecelerde kaybetmesi nedeniyle toplumsal yaşama uyum sağlama ve günlük gereksinimlerini karşılamada güçlükleri olan ve korunma, bakım, rehabilitasyon, danışmanlık ve destek hizmetlerine ihtiyaç duyan kişilerden tüm vücut fonksiyon kaybının en az yüzde yirmi olduğu sağlık kurulu raporu ile belgelenenleri ifade eder,”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

